

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3C/336/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205758
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613205758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, p r o t i žalovanému G. N., nar. X.X.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX H., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 1. rade Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, v 2. rade ALIANCIA SPOTRBIATEĽOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, so sídlom Mestská 271/11, 831 03 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 42353661, zastúpený JUDr. Vincent Lechman, advokát, Popradská 80, 040 11 Košice, v konaní o zaplatenie sumy 644,48 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi istinu vo výške 386,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.6.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 31,30 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v 1. rade trovy konania, vo výške 59,01 eura, na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v 2. rade trovy konania, vo výške 59,01 eura, na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Vincenta Lechmana, advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 22.8.2013, uplatnil proti žalovanému nárok o zaplatenie sumy 644,48 eura s s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.6.2012 do zaplatenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka číslo 1142/B. Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu č. N ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Dodatok k Zmluve č. A6131892 zo dňa 30.1.2012, Zmluvu č. A6112829, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Dodatok k Zmluve č. A6112829 zo dňa 20.1.2012. V zmysle predmetných Zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísloXXX, XXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní ich nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti

zmluvných pokút v celkovej výške 258 eura s tým, že ustanovenie Dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Samsung Galaxy Mini White a to vo výške 129 eura, Samsung Galaxy Mini Black a to vo výške 129 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť nesplnil. Zmluvné pokuty neboli dojednané zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech. Zmluvné pokuty mali byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 386,48 eura vyfakturovaných v období 2012/02 - 2012/04.

Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 31.5.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 15.6.2012. Z uvedeného dôvodu žalobca žiada súd, aby mu priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 386,48 eura aj nárok na zaplatenie sumy 258 eura, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za nepríjemne vysokú, ponechávajú na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., dňa 6.12.2013, vstúpili do konania, na strane žalovaného vedľajší účastník v 1. rade Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, a v 2. rade ALIANCIA SPOTRBIŤEĽOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, so sídlom Mestská 271/11, 831 03 Bratislava - Nové Mesto, IČO:42353661.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Podľa § 101 ods.2 O.s.p., na pojednávaní dňa 27.2.2014 súd pokračoval v konaní v neprítomnosti účastníkov, pričom žalobcu sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil písomne s tým, že žiadal, aby súd pokračoval v konaní aj v jeho neprítomnosti a zaviazal žalovaného na úhradu pohľadávky spolu s príslušenstvom v zmysle podaného žalobného návrhu a k nemu priložených listinných dôkazov.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom zásielka s termínom pojednávania sa súdu vrátil, ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 20.1.2014, preto súd podľa § 47 ods. považoval zásielku s termínom pojednávania za doručení dňom 20.1.2014. Právny zástupcovia vedľajšieho účastníka v 1. a 2. rade sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnili.

Súd zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 30.1.2012 Zmluvu o pripojení č. A6131892, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Dodatok k Zmluve č. A6131892 zo dňa 30.1.2012, Zmluvu č. A6112829, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Dodatok k Zmluve č. A6112829 zo dňa 20.1.2012. V zmysle predmetných Zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne číslo 0918399956, 0917995579. Žalobca pri uzatváraní dodatku k zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny značky Samsung Galaxy Mini White za akciovú cenu 1 euro, pričom predajná cena bola vo výške 130 eura a dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 129 eura, Samsung Galaxy Mini Black za akciovú cenu 1 euro, pričom predajná cena bola vo výške 130 eura a dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 129 eura. Podľa prehľadu žalobca skutočnú škodu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi vypočítal tak, že od predajnej ceny dvoch telefónov, celkom vo výške 260 eura odčítal akciovú cenu

uvedených telefónov vo výške 2 eura a výsledná škoda po odčítaní ktorú si žalobca voči žalovanému uplatňuje je vo výške 258 eura. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 31.5.2012, oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby vo výške 386,48 eura za mesiace február - apríl 2012 a zmluvnú pokutu 258 eura a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote do 14.6.2012. Súd zistil, že žalobca žalovanému fakturoval služby faktúrami č. 2141837817 č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.2.2012 s dátumom splatnosti 23.2.2012 sumu vo výške 69,02 eura, č. XXXXXXXXXXXX č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.2.2012 s dátumom splatnosti 23.2.2012 sumu vo výške 93,91 eura, č. 2145241314 č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.3.2012 s dátumom splatnosti 23.3.2012 sumu vo výške 76,43 eura, č. 2145238133 č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.3.2012 s dátumom splatnosti 23.3.2012 sumu vo výške 137,83 eura, č. 2148664546 č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.4.2012 s dátumom splatnosti 23.4.2012 sumu vo výške 3,98 eura, č. 2148661747 č. t. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.4.2012 s dátumom splatnosti 23.4.2012 sumu vo výške 3,98 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.4.2012 s dátumom splatnosti 23.4.2012 sumu vo výške 1,33 eura. Faktúry za neuhradené služby sú celkom vo výške 386,48 eura. Žalobca si mimo neuhradených faktúr za elektrokomunikačné služby uplatnil aj škodu vo výške 258 eura. Žalobca si zároveň uplatnil aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11 bod. 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse po pokonávku, t. j. od 15.6.2012. Žalobca si voči žalovanému ku dňu podania tejto žaloby uplatňuje sumu vo výške 644,48 eura, ktorá pozostáva z neuhradených služieb vo výške 386,48 eura a z nároku na zaplatenie škody vo výške 258 eura.

Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach v celom rozsahu trval na zaplatenie sumy 644,48 eura s príslušenstvom.

Žalovaný zásielky súdu nepreberal.

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 1. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 27.2.2014 uviedol, že vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných žalobcom a v záujme ochrany žalovaného ako spotrebiteľa mal za to, že medzi účastníkmi konania sa jedná o vzťahy zo spotrebiteľských zmlúv. Zmluva o pripojení je zmluvou občianskoprávnou, pričom vzťah medzi Občianskym zákonníkom a Zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách má povahu vzťahu všeobecného predpisu a predpisu osobitného. Dodatky k zmluvám o pripojení boli uzavreté v čase, keď Slovenská republika transformovala do právneho poriadku Smernice EU v oblasti ochrany spotrebiteľa. Navrhovateľ uplatňuje v ods. 2.5 čl. 2 Dodatku zo dňa 30.1.2012 k Zmluve o pripojení č. zmluvy A6131892, sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti vo výške 129 eur, v ods. 2.5 čl. 2 Dodatku zo dňa 20.1.2012 k Zmluve o pripojení č. zmluvy A6112829 sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti vo výške 129 eur. Výšky zmluvných pokút sú nezmenené, a to bez ohľadu na skutočnosť, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Svedčí o tom aj znenie ods. 2.5 čl. 2 citovaných Dodatkov, kde sa uvádza, že žalovaný v prípade porušenia prakticky akejkoľvek zmluvnej povinnosti je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá žalovanému ešte ostávala

do uplynutia doby viazanosti. Žalobca konkrétne v tomto konaní poukázal na to, že žalovaný porušil podmienku, keď včas a riadne pravidelne neuhrádzal cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná podmienka takto poškodzuje spotrebiteľa a neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom. Z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, ale pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej pokuty hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných podmienok, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednaní, ktoré tvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené má za to, že v znení ako bola dojednaná zmluvná pokuta vo vyššie uvedených dodatkoch k zmluvám o pripojenie v súvislosti s porušením povinnosti na strane žalovaného je podmienkou neprijateľnou, teda absolútne neplatnou pre nerovnováhu v právach a povinnostiach, keď je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Svedčí o tom aj skutočnosť, že výšky zmluvných pokút 129 eur a 129 eur, sú neprimerané k hodnote dotácie a zliav poskytnutých zo strany žalobcu a k porušeniu zmluvných povinností zo strany žalovaného. K námietke žalobcu k údajnej možnosti žalovaného spotrebiteľa individuálne vyjednať zmluvnú pokutu poukázal na to, že zmluva o pripojení aj jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými listinami. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany dodávateľa naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa. Žalobca vymáha v návrhu zaplatenie časti zmluvnej pokuty z titulu náhrady škody voči žalovanému, ktorá škoda vznikla žalobcovi za odpredané mobilné telefóny resp. telekomunikačné zariadenia spolu vo výške 258 eur, pričom uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov resp. telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou. Má za to, že žaloba je iba čiastočne dôvodná, a to v nároku žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 386,48 eur s prísl. (cena za neuhradené služby), ktorý nárok nerozporujeme, pričom žaloba je nedôvodná v časti o zaplatenie náhrady škody spolu vo výške 258 eur. Náhradu škody spolu vo výške 258 eur žalobca vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute podľa citovaných dodatkov k Zmluvám o pripojení, pričom tieto ustanovenia je treba ex offo považovať za absolútne neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, teda nie je možné v žiadnom prípade zo strany žalobcu si uplatňovať akúkoľvek náhradu škody na základe absolútne neplatného zmluvného ustanovenia. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zjavné, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Dojednaní o zmluvnej pokute odporujú ust. § 53 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne obchádzajú systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach. Navrhoval, aby súd zamietol žalobný návrh žalobcu v časti, v ktorej žalobca mení nárok zo zmluvnej pokuty na nárok na zaplatenie náhrady škody spolu vo výške 258 eur. Nárok na náhradu škody by si mal, podľa jeho názoru, žalobca uplatňovať samostatnou žalobou o náhradu škody bez toho, že by sa pri tom odvolával na absolútne neplatné zmluvné ustanovenia. Zároveň ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a uplatnil si trovy konania.

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 2. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 26.2.2014 uviedol, že Občianske združenie ako vedľajší účastník má zato, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody, resp. náhrady škody v sume 258,00 eur je nedôvodný. Vedľajší účastník je toho názoru, že v hore uvedenej právnej veci je nutné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o vec, kde žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ. V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú

neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá Občianskeho zákonníka predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá. Občianske združenie nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoja v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Poukázal aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a súčinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľnými podmienkami aj do Občianskeho zákonníka. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci

OcéanoGrupoEditorial SA a RocíoMurcianoQuintero (C-240/98) a medzi SalvatEditores SA a José M. SánchezAlcónPrades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. 1/ počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“. Žiadal preto, aby súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam uzatvorenia jednotlivých zmlúv. Za relevantnú treba považovať aj tú skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu/telekomunikačného zariadenia. Zmluvná pokuta má však aj iný, a to nežiaduci rozmer. Zmluvná pokuta neprimerane ukracuje spotrebiteľa. V danej právnej veci si žalobca skôr uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení však zaväzovala žalovanému k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu, až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v

plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy zo spotrebiteľom ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. Takáto úprava zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvnej pokuty je neprijateľná. Je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti. Žalobca ešte uviedol, že sa voči žalovanému nedomáha zaplata celj zmluvnej pokuty, ale zmluvnej 3C/336/2013

-8-

pokuty iba vo výške, ktorá predstavuje rozdiel predajnej ceny mobilného zariadenia/telekomunikačného zariadenia v čase uzatvorenia zmlúv o pripojení a akciovej ceny, za ktorú žalobca telefón/telekomunikačné zariadenie žalovanému odpredal. Zaplata tejto sumy sa už nedomáha titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovaného vznikla žalobcovi škoda, ktorá zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného zariadenia, resp. telefónu/telekomunikačného zariadenia, ktorý žalobca odpredal žalovanému na základe uzatvoreného dodatku k zmluve o pripojení. Tvrdenie žalobcu, že v prípade nepriznania nároku na zaplata celj zmluvnej pokuty má nárok na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na nákup mobilného zariadenia/telekomunikačného zariadenia, samo osebe takéto právo nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu, a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie. Medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o výške kúpnej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, teda žalobcom bola stanovená odkupná cena telefónu/telekomunikačného zariadenia, ktorú žalovaný uhradil. Teda v tomto smere sa žalobca nemôže voči žalovanému domáhať náhrady škody vo výške predstavujúcej rozdiel medzi cenou zariadenia/telefónu a zľavnenou cenou zariadenia/telefónu, za ktorú mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie žalovaný odpredal, nakoľko medzi nimi bola uzatvorená osobitná dohoda o výške kúpnej ceny mobilného zariadenia a telefónu, a takto dohodnutú kúpnu cenu žalovaný žalobcovi aj uhradil. Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru vedľajšieho účastníka za Škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou nie je možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného, ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi stranami sporu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie dostal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. K tvrdeniu žalobcu je ešte potrebné

uviesť, že pre kúpnu cenu mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia sa dobrovoľne rozhodol samotný žalobca, ktorý diktoval podmienky v danom právnom vzťahu ako silnejšia strana, Pre predaj mobilného zariadenia za akciovú kúpnu cenu sa žalobca rozhodol v rámci svojej obchodnej politiky, pričom všetky zvýhodnenia a benefity boli nim poskytované dobrovoľne a je nepochybné, že práve toto bolo účelom tejto jeho marketingovej a obchodnej stratégie. Teda inú ako predajnú cenu mobilného zariadenia nepovažujeme za relevantnú. Po preskúmaní vecí, bol toho názoru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu tak ako to uviedol navrhovateľ. Čo sa týka škody vzniknutej tým, že mal žalobca náklady na predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a náklady na údržbu na vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, jedná sa o náklady, ktoré žalobca znáša aj keď sa klient rozhodne využívať služby navrhovateľa bez toho, aby sa zmluvne zaviazal, resp. ak sa klient nerozhodne pre „paušál“. Okrem toho žalobca sám tvrdí, že takáto škoda by bola náročne dokazovaná a teda si ju neuplatňuje, preto ju súd v tomto konaní nemôže ani zohľadniť. Ďalším dôvodom prečo súd nemôže brať ohľad na tieto tvrdenia žalobcu je možnosť, že by v budúcnosti mohla nastať situácia, kedy by si ju žalobca uplatnil v inom konaní. O tom, že zmluvná pokuta ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou, by nemali byť žiadne pochybnosti. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To isté platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo. V súlade s platným právom je možné dojednať zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti dotknutého právneho úkonu. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je síce zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 Občianskeho zákonníka, teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Do pozornosti súdu tiež uviedol skutočnosť, že dotknutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty, už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Cieľom tohto určenia bolo, aby sa navrhovateľ zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť (rozsudky Krajského súdu v Prešove, a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6Co/91/2011,6Co/44/2012,19Co/30/2012). Súdna kontrola štandardných spotrebiteľských zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klavzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa jeden spotrebiteľ pred neprijateľnou podmienkou chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyiac nieslo riziko, že takéto opatrenie by navrhovateľa neodradilo, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná, ale predsa len by zostala a neprímerane by regulovala vzťahy neurčitého počtu spotrebiteľov. Ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a uplatnil si trovy konania.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 6. 2 písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „nepriateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny zástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z. v znení platnom od 01.01.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa úrokových sadziieb ECB platných na obdobie od 14.12.2011 do 10.7.2012 je základná úroková sadzba ECB určená vo výške 9 % ročne.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žaloba žalobcu bola dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 386,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.6.2012 do zaplatenia, pričom jedna sa o nezaplatené služby vyfakturované

faktúrami za obdobie mesiacov február až apríl 2012. Cena za poskytnuté služby, bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a vzhľadom na uvedené, súd v tejto časti vyhovel žalobe.

Čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 258 eur, súd sa stotožnil s názorom právnych zástupcov vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a v 2 rade, pričom v tejto časti sa jedná o neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku. Súd uvádza, že keďže sa jedná o neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné túto škodu modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nesplnil nič, alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Aj keď sa teda žalobca snaží presadiť, že sumu 258 eura už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Súd vo veci zistil, že žalobca si uplatňuje titulom nároku na náhradu škody sumu 258 eura. Z vyššie uvedených dôvodov súd v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 258 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 15.6.2012 do zaplatenia zamietol.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný súd návrhu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na návrhu trov právo. V danom prípade súd rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci, pričom žalobca mal pomer úspechu 59,97 % (v časti priznanej sumy 386,48 eura), žalovaný mal úspech 40,03 % (v časti o sumu 258 eura súd žalobu zamietol), pričom prevažuje úspech žalobcu vo výške 19,94 %. Žalobca si uplatnil trovy konania vo výške 156,84 eura, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 38,50 eura a s trov právneho zastúpenia bývalého právneho zástupcu vo výške 118,34 eura. Prevažujúcemu úspechu žalobcu vo výške 19,94 % súd priznal trovy konania vo výške 31,30 eura.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného v 1. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník v 1. rade vstúpil do konania na strane žalovaného v časti zmluvnej pokuty o zaplatenie sumy 258 eura, pričom súd žalobu v tejto časti zamietol. Pretože mal vedľajší účastník na strane žalovaného v tejto časti plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Priznané trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v prvom rade vo výške 59,01 eura, pozostávajú z trov právneho zastúpenia /z hodnoty 258 eura/ za 2 úkony právnej pomoci á 21,58 eura a to za prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 27.2.2014, režijný paušál 2 z toho 1 x á 7,81 eura, 1 x á 8,04 eura. Takto priznané trovy konania sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v prvom rade JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, č. ú.: 2873971956/0200, VS: 333613.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného v 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník v 2. rade vstúpil do konania na strane žalovaného v časti zmluvnej pokuty o zaplatenie sumy 258 eura, pričom súd žalobu v tejto časti zamietol. Pretože mal vedľajší účastník na strane žalovaného v tejto časti plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Priznané trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v prvom rade vo výške 59,01 eura, pozostávajú z trov právneho zastúpenia /z hodnoty 258 eura/ za 2 úkony právnej pomoci á 21,58 eura a to za prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 26.2.2014, režijný paušál 2 z toho 1 x á 7,81 eura, 1 x á 8,04 eura. Takto priznané trovy konania sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Svidník do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v štyroch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1. O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.).